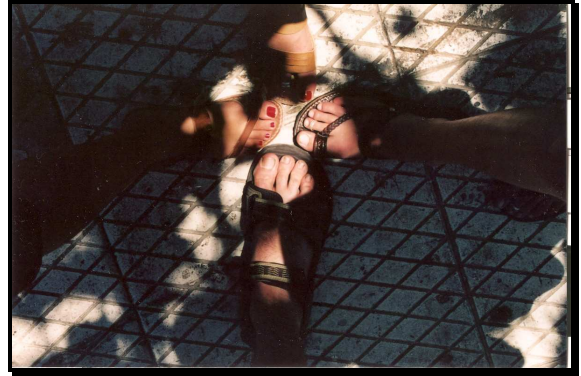

Hvad er bibliodrama?

Forskellige fødder - forskellige roller - forskellige veje.

Samlet omkring den samme **midte, Kristus.**

Kristus i Gud, i Ham, som formede jorden,
grundlagde den og **fastholder** den.

Han, som ikke har skabt den til kaos,
men for at vi kan **bosætte** os i den og **føle os hjemme.**

Han, som ikke har talt i det skjulte
og ikke har sagt: "Led efter mig i tomheden", Han siger:

"HER ER JEG. BO I MIT ORD."

Efter Esajas Bog 43

Bibliodrama er bibelsk drama – et rollespil. Men det kræver mere forklaring. I bibliodrama, som vi forstår det, er der to fokuspunkter, som indgår i en relation og en spænding:

På den ene side ligger der altid en **tekst fra Bibelen** til grund for spillet.

På den anden side er der **det enkelte menneskes liv og erfaringer.**

Vi begynder med en grundig gennemlæsning af teksten, som f.eks. kan være helbredelsen af den lamme. Sammen finder vi ud af, hvilke personer, forhold, genstande, landskaber, begreber, følelser og spændinger teksten indeholder og vi deler med hinanden, på hvilken måde vi hver især er optaget af teksten lige denne dag.

Derefter lægges tekstens geografi ud i rummet og bliver således gjort anskuelig. Ligeledes får spændinger i teksten også deres plads som f.eks. gode og svære forhold i fortællingen. Der opstår et rum, man kan gå rundt i og orientere sig i. Fortællingen kommer os nærmere, når vi finder vores plads i rummet. Hver enkelt deltager går omkring i fortællingen og finder sin egen rolle og (geografiske) placering.

Deltagerne bliver inviteret til at identificere sig med en rolle fra teksten og får derved fortællingen under huden. Pludselig har f.eks. Sarahs historie noget med mig at gøre. Spillet kan begynde, når hver enkelt deltager har givet til kende, hvilken rolle han eller hun spiller. For at deltagerne kan gøre sig individuelle og personlige erfaringer, som bliver relevante og til gavn for den enkelte, fører lederen nu en samtale med hver enkelt deltager. Samtalen er baseret på spørgsmål. Den har til formål, at den enkelte bliver bevidst om og fortrolig med sin rolle, sin situation i fortællingen og sin relation til de andre spillere. Ved siden af den personlige samtale er det meningen, at deltagerne kommer i samtale og spil med hinanden ud fra deres valgte rolle.

Når vi spiller bibliodrama på denne måde, tager vi både den bibelske fortælling alvorligt og det konkrete menneske med dets erfaringer her og nu. Det handler om at bevidstgøre spændingen mellem de to elementer. I dette spændingsfelt bliver både intensiteten af *længsel* efter kontakt mærkbar og intensiteten af *modstand* mod at indtræde i en kontakt. Spillet skaber mulighed for den enkelte til at *tilegne* sig den ønskede plads - eller til at finde og indtage en ny plads, der pga. udviklingen, spillet har taget, er blevet mere rigtig.

Bevægelse, samtale og handling fører på denne måde til en livsnær troserfaring.

Samtidig opdager vi som regel også, at der stadigvæk er megen tvivl i os og ikke-tro. Det er ikke så mærkeligt. Tro er noget dynamisk, som foregår i processer, som strækker sig gennem hele livet. Det betyder, at tro og ikke-tro findes i os side om side.

Bibliodrama er her en særlig metode til at blive bevidst om troslandskabet i vores liv og til at samtale om disse landskaber og om muligt gøre sig nye erfaringer i dem. Det gør landskabet mere fremkommelig, beboelig og frugtbar.